

Hoge Raad der Nederlanden

Derde Kamer

27 februari 1985

nr. 22.835

Arrest

gewezen op het beroep in cassatie van de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid X B.V. te Z tegen de uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden van 17 februari 1984 betreffende de haar opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1981 tot en met 31 december 1981.

1. Aanslag en bezwaar.

Aan belanghebbende is een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd over het tijdvak 1 januari 1981 tot en met 31 december 1981 ten bedrage van f 23.132,-- aan enkelvoudige belasting, zonder verhoging, welke aanslag, na daartegen gemaakt bezwaar, door de Inspecteur is gehandhaafd.

2. Geding voor het Hof.

Belanghebbende is van de uitspraak van de Inspecteur in beroep gekomen bij het Hof.

Het Hof heeft als vaststaande aangemerkt:

"dat belanghebbende handel drijft in oude meubelen, die door haar deels zelf worden geïmporteerd en deels van andere importeurs worden betrokken;

dat belanghebbende omzetbelasting over haar verkopen afdroeg berekend naar het verlaagde tarief;

dat zij er daarbij van uit ging dat de onderhavige meubelen zijn aan te

merken als antiquiteiten als bedoeld in post a 29, letter d, van Tabel I, behorende bij de Wet op de omzetbelasting 1968 (nader: Tabel I, respectievelijk: de Wet);

dat blijkens een door de Inspecteur overgelegd deskundigenrapport, hetwelk door belanghebbende niet wordt bestreden, en blijkens de door een door belanghebbende ingeschakelde deskundige op de achterzijde van enige, tot de gedingstukken behorende, foto's geplaatste dateringen een aanmerkelijk gedeelte van belanghebbendes handelsvoorraad, althans die goederen met een particuliere verkoopwaarde van meer dan f 1.000,--, omstreeks 100 jaar oud is, terwijl een klein deel ouder is dan 100 jaar en omstreeks 10% jonger is dan 100 jaar;

dat belanghebbende van de onderhavige meubelen geen foto's heeft gemaakt of bewaard waarvan op de achterzijde een nummer is vermeld overeenkomende met de nummering in een inkoopboek en een verkoopboek als bedoeld in artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (nader: de Uitvoeringsbeschikking);

dat belanghebbende bij invoer daarvan aangifte deed naar het algemene tarief;

dat door belanghebbende ingekochte meubelen aan haar in rekening werden gebracht met toepassing van het algemene tarief."

Het Hof heeft voorts overwogen:

"dat de Inspecteur bij het opleggen van de onderhavige naheffingsaanslag ervan is uitgegaan dat de onderhavige door belanghebbende verkochte meubelen niet zijn aan te merken als antiquiteiten in de zin van post a 29 van Tabel I terwijl belanghebbende tevens niet zou hebben voldaan aan de administratieve vereisten voor toepassing van het verlaagde tarief, zoals die zijn gesteld in artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking;

dat de Inspecteur mitsdien de door belanghebbende verschuldigde belasting berekende naar het algemene tarief, resulterende in een bedrag aan na te heffen belasting van f 23.132,--, welke berekening tussen partijen niet in geschil is;

dat de Inspecteur bij de bestreden uitspraak zijn standpunt heeft gehandhaafd."

Het Hof heeft het standpunt van belanghebbende als volgt samengevat:

"dat zij de als bijlagen bij het beroepschrift ingezonden naheffingsaanslagen slechts als illustratie heeft bijgevoegd en niet in het onderhavige geding betreft;
dat de onderhavige meubelen voldoen aan de vereisten van artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking en aangemerkt moeten worden als antiquiteiten;
dat haar nooit door de Inspecteur is gewezen op de verplichting foto's te bewaren met daarop een met een inkoopboek en een verkoopboek overeenstemmende nummering;
dat zij niet aan die vereisten heeft voldaan, doch zulks slechts voor de toekomst gevolgen behoort te hebben voor de toepassing van het tarief;
met conclusie: tot vernietiging van de uitspraak en vermindering van de aanslag."

Het Hof heeft vervolgens het standpunt van de Inspecteur als volgt samengevat:

"dat de onderhavige meubelen niet zijn aan te merken als antiquiteiten, aangezien zij niet dermate zeldzaam zijn dat daaraan historische waarde kan worden toegekend;
dat zulks ook blijkt uit een reclamefolder van belanghebbende waarin wordt gesproken over "meubels van toen" en over meubelen uit "(over)grootmoeders tijd";
dat reeds daarom het verlaagde tarief geen toepassing kan vinden;
dat bovendien niet alle meubelen ouder dan 100 jaar zijn, doch slechts een klein gedeelte;
dat belanghebbendes voorganger, van wie zij de onderneming heeft overgenomen, en vergelijkbare handelaren steeds aangifte deden naar het algemene tarief;
dat op belanghebbende de bewijslast rust aan te tonen dat en in hoeverre zij recht heeft op toepassing van het verlaagde tarief en zij in die bewijslast niet is geslaagd nu zij niet heeft voldaan aan de administratieve verplichtingen van artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking;
dat hij belanghebbende niet hoeft te wijzen op die administratieve verplichtingen;
met conclusie: tot bevestiging van de uitspraak."

Het Hof heeft omtrent het geschil overwogen:

"dat vaststaat, nu zulks door de Inspecteur is gesteld, hetgeen namens belanghebbende ter zitting is erkend, dat belanghebbende niet (volledig) heeft voldaan aan de op haar rustende administratieve verplichtingen ingevolge artikel 34 van de Wet, juncto artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking, welke administratieve verplichtingen voorwaarde zijn voor toepassing van het verlaagde tarief;

dat belanghebbende daarmee, en ook overigens, naar 's Hofs oordeel niet heeft aangetoond dat en in hoeverre op de door haar verrichte leveringen, ingevolge de bij de Wet behorende Tabel I, post a 29, letter d, het verlaagde tarief van toepassing zou zijn;

dat de Inspecteur mitsdien op deze leveringen terecht het algemene tarief heeft toegepast;

dat daaraan niet afdoet belanghebbendes stelling dat het niet voldoen aan de voormelde administratieve verplichtingen voor de toepassing van het tarief slechts gevolgen behoort te hebben voor de toekomst, aangezien die stelling geen grond vindt in de Wet en door belanghebbende niet nader is onderbouwd;

dat het Hof ten overvloede opmerkt dat de geleverde goederen, mits voldaan aan de overige vereisten genoemd in artikel 34 van de voormelde Uitvoeringsbeschikking, in beginsel wel kunnen worden aangemerkt als antiquiteit als bedoeld in de voormelde post a 29 van Tabel I;

dat de berekening van de aanslag tussen partijen niet in geschil is."

Op die gronden heeft het Hof de uitspraak van de Inspecteur bevestigd.

3. Geding in cassatie.

Belanghebbende heeft van 's Hofs uitspraak beroep in cassatie ingesteld. Zij heeft het navolgende aangevoerd:

"a. Uit het beroepschrift en verzoekschrift blijkt en gebleken is dat zeker 90% van gedane leveringen naar het verlaagde tarief berekend aangegeven dienen te worden daar er foto's zijn overgelegd en een verklaring van de door de Inspecteur aangewezen expert ook tot dit percentage kwam.

b. Dat wel voldaan is aan de vermelde

administratieverplichtingen.

c. Dat de Inspecteur en het Hof zich hiervan niet hebben overtuigd.

d. Dat ten tijde der zitting zelfs een album met foto's is getoond en als zodanig niet bij de stukken is gevoegd.

e. Dat ook ten tijde van de vorige exploitant en eigenaar het verlaagde tarief is toegepast wat door de Inspecteur is geaccepteerd, wat de Inspecteur ontkende, maar bewezen kan worden door de ter Inspectie aanwezige stukken.

f. Dat volgens artikel 34 der wet wel duidelijk de termijn van 100 jaar stelt en de waarde van f 1.000,-- (of hoger).

g. Het Hof wel van mening is dat dit antiquiteiten zijn als bedoeld in de post 29a van Tabel I.

h. De beschikking van de aanslag tussen partijen wel in geschil is daar ook de Inspecteur een taxatierapport heeft waaruit duidelijk blijkt dat het verlaagde tarief van toepassing is.

i. Van ieder verkocht meubel een foto aanwezig is volgens het verkoopboek, en de boekhouding meerdere male ter Inspectie is geweest.

j. Belanghebbende verzoekt de Hoge Raad de uitspraak van het Hof te vernietigen daar de Inspecteur en het Hof zich er niet van hebben overtuigd of er wel of niet foto's gemaakt zijn om te voldoen aan het gestelde in de wet."

De Staatssecretaris van Financiën heeft een verzoekschrift ingediend.

4. Beoordeling van het beroep in cassatie.

4.1. De onder a, f en h vermelde grieven van belanghebbende falen reeds omdat, anders dan belanghebbende klaarblijkelijk veronderstelt, van goederen waarvan ten processe slechts vaststaat dat zij omstreeks honderd jaren oud zijn niet kan worden gezegd dat zij blijken te voldoen aan het in post a 29, letter d, van de bij de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet) behorende Tabel I (hierna: Tabel I) neergelegde vereiste dat zij ouder dan honderd jaren zijn.

4.2. De grieven vermeld onder b, c, d, i en j richten zich tevergeefs tegen 's Hofs oordeel dat belanghebbende niet (volledig) heeft voldaan aan de op haar rustende administratieve verplichtingen ingevolge artikel 34 van de Wet juncto

artikel 34 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 (hierna: de Beschikking), aangezien dat oordeel wegens zijn feitelijke aard in cassatie niet op zijn juistheid kan worden getoetst.

4.3. De grief vermeld onder e berust op de stellingen dat de vorige exploitant-eigenaar ook het verlaagde tarief heeft toegepast en dat dit door de Inspecteur is geaccepteerd. Deze stellingen, waarvan uit 's Hofs uitspraak en de stukken van het geding niet blijkt dat zij reeds bij het Hof zijn voorgedragen, kunnen echter niet met vrucht voor het eerst in cassatie worden aangevoerd, omdat de behandeling ervan een onderzoek van feitelijke aard zou vergen, waarvoor de cassatieprocedure geen mogelijkheid biedt.

4.4. De grief vermeld onder g faalt omdat zij berust op een onjuiste lezing van 's Hofs uitspraak. Het Hof heeft immers met zijn in die grief bedoelde, ten overvloede gegeven, rechtsoverweging kennelijk slechts tot uitdrukking willen brengen dat de geleverde goederen naar hun aard voorwerpen zijn welke, mits is voldaan aan de vereisten dat de vergoeding per eenheid f 1.000,- of meer bedraagt, dat zij ouder zijn dan 100 jaren en dat zij niet als massaproducten zijn aan te merken, kunnen worden aangemerkt als antiquiteiten als bedoeld in post a 29, letter d, van Tabel I.

4.5. Het Hof heeft blijkens het slot van zijn eerste rechtsoverweging geoordeeld dat de administratieve verplichtingen neergelegd in artikel 34 van de Wet juncto artikel 34 van de Beschikking voorwaarde zijn voor toepassing van het verlaagde tarief. Dit oordeel is niet juist.

Het niet voldoen aan die administratieve verplichtingen heeft niet tot gevolg dat de aanspraak op toepassing van het verlaagde tarief niet ontstaat of komt te vervallen, doch dat, ingevolge het bepaalde in artikel 36 van de Wet juncto artikel 29 van de Algemene wet inzake rijksbelastingen, op de ondernemer de last komt te rusten overtuigend aan te tonen dat en in hoeverre de Inspecteur ten onrechte de geleverde goederen niet als antiquiteiten als vorenbedoeld heeft aangemerkt. Zodanig aantonen wordt niet bij voorbaat uitgesloten doordat vorenbedoelde administratieve verplichtingen niet (volledig) zijn vervuld.

Blijkens zijn tweede rechtsoverweging heeft het Hof echter geoordeeld dat belanghebbende ook overigens - dat wil zeggen ook afgezien van de niet-

nakoming van de administratieve verplichtingen als voormeld - niet heeft aangetoond dat en in hoeverre op de door haar verrichte leveringen ingevolge post a 29, letter d, van Tabel I het verlaagde tarief van toepassing zou zijn. In dit oordeel ligt besloten het feitelijke, niet onbegrijpelijke en derhalve in cassatie onaantastbare oordeel dat belanghebbende niet overtuigend heeft aangetoond dat en in hoeverre de Inspecteur de geleverde goederen ten onrechte niet als antiquiteiten in voormelde zin heeft aangemerkt.

Het beroep kan mitsdien niet tot cassatie leiden.

5. Slotsom.

Uit het voorgaande volgt dat het beroep moet worden verworpen.

6. Beslissing.

De Hoge Raad verwerpt het beroep.

Aldus gewezen door mrs. Vroom, vice-president, Stol, Jansen, Van der Linde en Roelvink, raden. Uitgesproken door de vice-president voornoemd ter raadkamer van 27 februari 1985, in tegenwoordigheid van de waarnemend griffier mr. Van den Dries.

Van den Dries

Vroom